

VÔ VÍ QUY NGUYÊN

Từ Tri Nguyên.

Tường thuật về một cuộc phân xử
của Đức Ngài:

Cao Tăng Cao Miên,
Lục Tà Krôm
cướp xác một thanh niên.

TẠP CHÍ QUY NGUYÊN PHÁT HÀNH NĂM 2000.

CÁC LOẠI SÁCH CỦA **VÔ VI QUY NGUYỄN**

LOẠI A: Sách dành cho Học Viện VVQN:

Bao gồm các loại sách chứa đựng các bài học có cách hoạch định, kế hoạch và tổ chức VVQN. Các tài liệu chứa đựng dữ kiện lịch sử mật chưa đến thời gian công bố, các văn kiện, thông tin có cách cá nhân. Các tài liệu mật, các thảo chương, luận án của Học Viện.

LOẠI B: Sách dành cho Huynh Trưởng chính thức và các Trưởng Nhóm Đạo chính thức:

Bao gồm các loại cẩm nang, các chương trình huấn luyện, hướng dẫn, các tài liệu bán mật đang trên đường giải mã, các tài liệu dành hướng dẫn riêng cho Huynh Trưởng, Trưởng Nhóm Đạo.

LOẠI C: Sách dành cho các pháp hữu được chọn lựa:

Bao gồm các loại bài học cùng với phương hướng xử trí trong các hoàn cảnh của bài học. Các chi tiết, bài học dưới dạng tế nhị không phổ biến rộng rãi.

LOẠI D: Sách dành riêng cho đại đồng pháp hữu và nhân sanh:

Đây là các loại sách phổ thông, giới thiệu Pháp Đạo, chuyện giải trí, văn hóa, nghệ thuật có tánh đạo và những bài học chung.

Viếng thăm trang web:

www.voviology.org

hoặc

www.voviquynguyen.org

NAM MÔ ĐẠI THỪA LIÊN HOA HÓA THÂN MINH
VƯƠNG PHẬT
NAMO METTREYA BUDDHA

ĐỨC THẦY TỪ MINH ĐẠT

SÁCH LOẠI C:

LỜI GIỚI THIỆU:

Bài tường thuật về một cuộc phân xử của Đức Ngài do thầy Từ Tri Nguyên ghi nhận trong quá trình tu đạo của thầy mà nay đã đóng góp một phần lớn vào kho tàng kiến thức cho pháp đạo.

Bài tường thuật về một cuộc phân xử của Đức Ngài: Cao Tăng Cao Miên, Lục Tà Krôm cướp xác một thanh niên là một trong muôn ngàn trường hợp được Đức Ngài đã giải quyết mà chúng ta ngày nay có cơ duyên đọc lại được. Mặc dầu bài ghi nhận ngắn nhưng trong đó đã chứa rất nhiều bài học quý.

Chúng ta lại càng học thêm được rất nhiều về sự hành xử, tánh khiêm cung và nhẫn nại của Đức Ngài.

Sau khi đọc xong tập tài liệu này của thầy Từ Tri Nguyên, chúng tôi có hỏi Đức Thầy Từ Minh Đạt: “Phần lục Lục Tà Krôm có được xem như một phần tà không?” Thì Thầy trả lời: “Không! Vì phần lục này chỉ làm theo cái hiểu của mình! Hiểu thấp nên làm thấp thế thôi!”

Tập tài liệu này đã được thầy Từ Tri Nguyên ghi nhận vào ngày 20 tháng 4 năm 1987 và nay Tạp Chí Quy Nguyên hân hạnh được công bố cho pháp hữu gần xa để cùng nhau được học.

*Đại Hùng Linh Điện, ngày 6 tháng 6 năm 2000
Ban Biên Tập Tạp Chí Quy Nguyên.*

Thầy Từ Tri Nguyên đang tọa thiền bên cạnh Đức Ngài (người ngồi góc phải của hình). 1992.

Ngày 16 tháng 3 năm Đinh Mão, lúc 12 giờ trưa nhằm ngày vía Phật Mẫu Chuẩn Đề (13 tháng 4 năm 1987 Dương Lịch), tôi từ sở làm đến nhà Đức Ngài để lễ Phật. Tôi được chứng kiến và tham dự vào một vụ phân xử của Đức Ngài:

Lúc tôi vào nhà thì thấy Đức Ngài đang ngồi trên ghế nơi salon, chung quanh có Sư Tử, chú Đạt (Từ Thiện Vinh), ông Lượng (Từ Thiện Thanh) và một thành viên khoảng 35 tuổi đang ngồi trên ghế. Dưới đất, ngay sát chân Đức Ngài có một cậu thanh niên nước da ngăm đen khoảng 30 tuổi đang ngồi gục đầu .

Tôi chào Đức Ngài và các vị xong, vào lễ ngôi Tam Bảo. Vừa lễ xong Đức Ngài liền gọi tôi đến ngồi gần mấy vị kia và bảo:

- Hôm nay Sư Huỳnh biến các vị thành Tòa Cộng Đồng để xét xử vụ này.

Đức Ngài chỉ người thanh niên đang ngồi dưới đất và nói tóm tắt sự việc để tất cả các vị hiện diện nghe và cho ý kiến:

- Sự việc như thế này: Cậu thanh niên đang ngồi dưới chân Sư Huỳnh đây vừa mới cưới vợ trước đó khoảng 10 ngày. Đám cưới xong thì không động phòng được vì mỗi lần cô dâu vào phòng là có một phần lực nhập vào chú rể múa võ và đuổi cô dâu ra khỏi phòng. Trước đây 4 hoặc 5 ngày, cả nhà đưa cô dâu, chú rể từ Gò Dầu xuống thành phố Hồ Chí Minh đến nhờ Sư Huỳnh cứu giải. Phần lực đó liền nhập vào chú rể, tự xưng là Lục Tà Krôm. Lục trình

với Sư Huynh, chú rể là đệ tử của Lục đã dạy dỗ từ nhỏ đến lớn nên Lục không cho phép lấy vợ mà phải nổi gót theo đường của Lục.”

“Sư Huynh hỏi Lục thầy đệ tử có trình lên Đức Ngài không, có trình lên ngôi Tam Bảo không thì Lục lắc đầu.”

Sư Huynh liền phán xét:

- Thu nhận đệ tử không trình lên Đức Ngài, không trình lên ngôi Tam Bảo là có lỗi với Thiên Liêng, vi phạm Luật Thiên Điều. Vậy phần xác này chưa phải là đệ tử của Lục, Sư Huynh cho phép được lấy vợ theo luật Âm Dương của Đấng Cha Lành. Lục phải về non tu không được cản trở nữa mà mang lỗi và Sư Huynh làm phép Hôn Phối cho cô dâu, chú rể, sau đó họ ra về.

Về Gò Dầu, chú rể vẫn bị cản trở tiếp tục không cho gần cô dâu và hôm nay Lục đòi phải đưa tất cả trở xuống thành phố Hồ Chí Minh để Lục xin Đức Ngài xét xử lại. Vì Lục trình lên Thiên Liêng nhờ phân xử và Thiên Liêng bảo Lục phải đến Đức Ngài xin phân xử vì Đức Ngài có toàn quyền xét xử tại cõi thế. Do đó, Sư Huynh phải lập Cộng Đồng tại thế xét xử sự việc ngày hôm nay.

Nhưng phần Lục đến xin xét xử không phải là ông Lục mà là một đệ tử lớn của Lục nói tiếng Huế rất nặng, khó nghe. Phần này nói rằng Lục đang bận ở rất xa nên sai đệ tử đến thay mặt nói rành tiếng Việt để trình lên Đức Ngài (*cần nói thêm là lúc Lục Tà Krôm nhập vào chú rể thì nói toàn tiếng Miên,*

Đức Ngài cũng trả lời bằng thứ tiếng của Lục nói. Sau đó, dịch ra tiếng Việt cho mọi người chứng kiến được hiểu tự sự).

Đức Ngài cho lệnh trình thì phần Lục liền bạch rằng ông Lục Tà Krôm xin Đức Ngài xét xử lại vì ông có công cứu mạng đứa bé này từ lúc nó 5 tuổi, bị té xuống sông. Từ đó đến nay ông theo hộ trì cho nó đã 27 năm rồi, nhận nó làm đệ tử để nối nghiệp cho Lục. Xin Đức Ngài xét lại đừng bắt Lục phải bỏ xác này.

Đức Ngài nói:

- Ông Lục nói cứu mạng đứa bé này là không đúng, ông Lục không có quyền hạn gì trong việc sống chết của đứa bé cả. Sống hay chết là do Thượng Đế định. Nếu lúc lâm nạn mà Lục không có cứu thì sẽ có người khác cứu nếu mạng nó chưa dứt. Sở dĩ Lục phải cứu nó là vì giữa nó và Lục có nhân duyên tiền kiếp. Lục chỉ làm nhíp cầu cho nó bước qua mà thôi chứ Lục có cứu sống nó được đâu! Giữa Lục và đứa bé có món nợ mà đến nay Lục còn trả chưa hết, nếu cần Đức Ngài sẽ cho Lục xem bằng cứ. Còn việc Lục nhập vào xác đứa bé từ bấy lâu nay làm cho đứa này trở thành bất bình thường, mọi người cho là nó bị bệnh tâm thần đó là một lỗi nặng vi phạm Luật Thiên Điều rồi, Lục có biết không? Do đó, hôm trước Sư Huynh đã ban lệnh cho Lục xuất ra về non tu sau khi xét rõ mọi tình tiết sự việc. Thay vì bắt tội Lục, Sư Huynh đã ân xá cho Lục và còn dặn gia đình xác này cũng phải nghĩ đến công của Lục, thường cúng cho Lục

là hợp tình hợp lý rồi. Nay Lục xin phân xử lại thì Đức Ngài để cho Cộng Đồng luận tội.

Bây giờ Đức Ngài hỏi ý kiến từng vị trong Cộng Đồng về việc làm của Lục đúng hay sai.

Đức Ngài bắt đầu hỏi ý kiến ông Lượng, ông Lượng đáp là Lục đã làm sai mượn có cứu đứa bé để xâm nhập xác đứa bé bắt nó làm đệ tử là lạm dụng quá đáng. Đức Ngài hỏi ý kiến chú Đạt, Sư Tử và cuối cùng là tôi. Tất cả 3 người cũng trả lời là ông Lục đã vi phạm Luật Thiên Điều, đã có nhiều hành động sai quấy phạm lỗi với Đức Ngài vì phần xác này đã được Đức Ngài thọ ký và cho phép kết hôn.

Đức Ngài Nói:

- Cộng Đồng đã kết luận là Lục làm sai vậy Đức Ngài ban lệnh Lục phải xuất ra khỏi xác về non tu. Không được quyến luyến trần thế nữa. Về phần xác này thì đối với Lục dù sao cũng có nhờ công khó của Lục nên Đức Ngài bảo gia đình phải giữ trọn tình nghĩa, thỉnh thoảng cúng dâng cho Lục để nhớ công ơn của Lục.

Đệ tử của Lục liền xin Đức Ngài được về trình lại phán quyết của Cộng Đồng cho ông Lục rõ để xem Lục có ý kiến gì không? Nói xong liền xuất ra, chừng vài phút sau liền nhập trở lại nói rằng ông Lục không đồng ý và nói rằng nếu bắt Lục về non tu thì Lục sẽ đem xác này theo Lục luôn, chứ Lục nhất định không chịu trả xác.

Đức Ngài liền bảo:

- Thôi! Chú xuất ra để Đức Ngài cho gọi Lục đến đây".

Đức Ngài liền bắt ấn để lên đầu phần xác và đọc một tràng tiếng Phạm Thiên. Trong giây lát ông Lục liền nhập vào và bắt đầu nói tiếng Miên, đầu lắc lia lắc lia. Đức Ngài liền nói bằng một thứ tiếng Phạm Thiên rất lạ, rất nhanh, tiếng trong thanh, giảng giải cho ông Lục lâu hàng mấy phút. Sau đó, Đức Ngài ra lệnh bằng tiếng dương:

- Đánh lễ rồi xuất ra!

Xác liền đứng lên đánh lễ ngôi Tam Bảo 3 lễ, lễ Đức Ngài 3 lễ theo lối lễ của sư sãi Miên: Quỳ 2 gối, 2 tay úp xuống phía trước, đầu cúi sát đất. Lễ xong, Đức Ngài nói một câu tiếng Phạm Thiên và thổi một hơi vào đầu xác Lục, Lục liền xuất ra, người thanh niên trở lại trạng thái bình thường. Đức Ngài dặn trưa mai trở lại gặp Sư Huynh. Sau đó, Đức Ngài chú nguyện và ban Tịnh Thủy cho người thanh niên đem về uống tối nay sẽ ngủ yên.

Sau khi bệnh nhân ra về rồi, Sư Huynh mới dịch lại lời của Lục nói là thà bị Thiên Lôỉ đả chớ nhứt định không trả xác. Đức Ngài phải dùng lệnh pháp Tội Thượng và giảng cho Lục rõ. Đức Ngài nói sau này Lục cũng sẽ là đệ tử của Đức ngài. Đến đây, mọi người ra về. Sự việc diễn ra từ 12 giờ trưa đến 13 giờ 30 ngày 13 tháng 4 năm 1987.

Trưa hôm sau, tôi lại đến để xem diễn biến sự việc ra sao. Lúc tôi đến thì bệnh nhân và gia đình đã đến trước rồi.

Đức Ngài đang trị bệnh cho một người bị tê liệt cột sống và chân phải. Đức Ngài ngồi điểm cách không, không đụng tới người mà bệnh nhân bị tê liệt la hét như điên, nhảy loi choi như chịu không nổi luồng điện Đức Ngài chuyển vào người bệnh. Gần 10 phút sau Đức Ngài mới thôi chuyển, bệnh nhân cảm ơn ra về.

Sau Đức Ngài cho phép cậu thanh niên bị nhập hôm qua đến ngồi dưới chân và ra lệnh cho Lục có gì cứ trình đi, Đức Ngài nghe đây. Xác liền bật ra hàng tràng tiếng Miên. Đức Ngài nhìn tôi và nói ông Lục năn nỉ nữa. Đức Ngài ra lệnh cho xác dừng tiếng dương để mọi người chung quanh dễ hiểu và khỏi mất công Đức Ngài dịch lại.

Xác liền nói tiếng Việt theo giọng Miên:

- Dở, Lục tôi xin Đức Ngài xét lại, thấu hồi lệnh lại đi Đức Ngài ơi! Lục không thể bỏ xác này được. Xa xác này khó lắm Đức Ngài ơi! Đức Ngài xét lại đi Đức Ngài ơi đừng bắt Lục xa xác này!

Đức Ngài nói:

- Thôi! Lục nên thi hành theo lệnh Đức Ngài đi. Đức Ngài đã ban lệnh thì chỉ ban một lần thôi, không thể thấu hồi lệnh lại được. Chừng nào Đức Ngài thấy Lục thi hành tốt rồi Đức Ngài sẽ xét lại. Lục đừng có quấy luyến xác này nữa.

Ông Lục nói:

- Không phải Lục muốn giữ xác này làm gì đâu, nhưng xác này không thể gần người nữ được. Thọ mạng của nó ngắn lắm. Đức Ngài xem chỉ tay của nó nè (*phần xác liền giơ 2 bàn tay lên*), nó ngắn ngủi lắm chứ không phải như người ta đâu. Nó lại được Phật Mẫu Quan Âm làm dấu ở hai bên mép tai (*chỉ lên lỗ tai có viền tai bẹp dí vào 1 khoảng rất khác thường*). Đức Ngài xem lại đi, cho nên Lục mới cản không cho gần người nữ. Xác này mà gần người nữ thì nó sẽ chết sớm Đức Ngài ơi. Mẫu đã định rồi mà! Hơn nữa, cái bầu sinh lý của xác này nhỏ xíu hà không phải như người ta đâu, không gần người nữ được mà còn lấy vợ làm chi. Xác này bây giờ đã được Đức Ngài thọ ký nên Lục trình hết tự sự ra cho Đức Ngài rõ để Đức Ngài trình với Phật Mẫu chớ Lục cản không có ý chi khác đâu, Lục sợ xác này mất đi thì Lục không có ai để độ.

Đức Ngài nói:

- Được rồi, Lục đừng lo cho xác nữa, việc đó đã có Đức Ngài rồi, Lục về lo làm nhiệm vụ Đức ngài mới giao cho Lục đi.

Lục nói:

- Lục chưa nhận được lệnh mới, xin Đức Ngài cho Lục biết Đức ngài giao cho Lục làm việc chi?

Đức Ngài nói:

- Đức Ngài sẽ thọ ký cho Lục mặc dù hiện nay chưa thọ ký. Nhưng Đức Ngài ban lệnh cho Lục làm nhiệm vụ dẫn độ tất cả các phần hồn của những người chết ngoài đường, ngoài sá vì bị tai

nạn hay các phần hồn vất vơ vất vưởng không nơi nương tựa đó. Lục mà gặp thì Lục thu các phần hồn đó đưa về non tu chờ lệnh Đức Ngài. Đó là Lục lập công quả sẽ được điểm son để lên bảng Phong Thần sau này. Còn về phần xác này thì Đức Ngài hứa chừng nào Đức Ngài thấy được sẽ cho phép Lục về thăm xác, nhưng Lục phải chờ lệnh của Đức Ngài mới được về.

Ông Lục nói:

- Xin Đức Ngài hứa cho Lục về thăm xác thường thường mỗi nguyệt 1 lần đi và xin Đức Ngài nói cho gia đình của xác an vị cho Lục một chỗ trong ngôi của xác ở để có chỗ cho Lục về, để một tập giấy trắng để Lục viết vào đó dạy cho xác và xin Đức Ngài khai mở huệ tâm, huệ nhãn, huệ nhĩ cho xác để xác có thể thấy nghe được Lục.

Đức Ngài nói:

- Lục về non làm nhiệm vụ đi, Đức Ngài đã hứa là chừng nào thấy được Đức Ngài sẽ cho lệnh Lục về thăm xác. Còn an vị cho Lục một chỗ trong ngôi của xác thì Đức Ngài không hứa, chờ Đức Ngài xét lại đã.

Ông Lục nói:

- Nghe Đức Ngài nói thì Lục thấy nó lâu quá Đức Ngài ơ. Lục còn có nhiều binh lính, Lục phải làm sao?

Đức Ngài nói:

- Bởi vậy, Đức Ngài ra Lệnh cho Lục về điều khiển âm binh của Lục. Lục bỏ đi không ai điều khiển

chúng nó làm loạn thì Lục sẽ mắc tội với Thiêng Liêng đó. Rồi sau này Đức Ngài cũng thọ ký cho binh của Lục luôn chớ không phải chỉ thương một mình Lục không thôi đâu. Lục về non đi!

Ông Lục :

- Có một binh của Lục nó muốn vào trình với Đức Ngài, nó dữ lắm đó Đức Ngài.

Đức Ngài:

- Thôi! Đức Ngài bận hãy bảo binh của Lục về đi. Bây giờ Lục về non tu nha!

Đức Ngài bắt ấn để lên đầu xác và đọc pháp lệnh tiếng Phạm Thiên. Ông Lục liền xuất ra. Nhưng lập tức có một phản khác nhập liền, hai bàn tay co rút lại như gấu hổ và gầm gừ rồi vụt đứng lên múa võ rất nhanh, vừa múa vừa đi thẳng vào nơi ngôi Tam Bảo.

Đức Ngài bảo thôi đủ rồi, đành lễ đi. Xác liền vừa múa vừa lui ra đến ngang chỗ Đức Ngài thì đứng lại và bắt đầu lay 3 lay, cách lay khác hẳn ông Lục rồi quỳ mọp đầu trước Đức Ngài. Đức Ngài lấy tay đặt lên đầu xác như phủ dụ, xác gầm gừ rồi im lặng.

Đức Ngài bảo:

- Thôi! Thần Hổ xuất ra đưa ông Lục về non đi!

Rồi Đức Ngài thổi một hơi lên đầu của xác. Xác vụt đứng lên múa hai ba thế võ báỉ tở rồi bật ngửa ra sau, người anh của xác theo lệnh của Đức Ngài đã

chực sẵn phía sau ôm đỡ kịp lúc cho khỏi té. Cậu thanh niên liền tỉnh lại mệt thở hào hển, Đức Ngài chú nguyện ban cho nước uống và một viên thuốc, cậu ta khoẻ lại liền.

Đức Ngài nói đó là Thần Hổ, binh của ông Lục, chở ông Lục đến đây và đã đưa ông Lục về non rồi, mọi việc kể như xong. Đức Ngài hẹn người bệnh 6 giờ chiều hôm sau đến gặp Sư Huynh điểm tiếp thêm cho dứt hẳn luôn.

Người bệnh trình là bị di tinh cứ 2 ngày là ra ướm quần. Đức Ngài bảo mua thuốc Thận Khí Hoàn của nhà thuốc Kim Điền uống ngày 3 gói liên tục một thời gian sẽ hết chứng bệnh đó. Bệnh nhân ra về, các pháp hữu được chứng kiến một việc hy hữu chưa từng thấy.

Ngày hôm sau, tôi cùng Sư Huynh và các pháp hữu lên Bến Cỏ dự lễ cầu siêu bách nhật cho thân phụ anh Minh Yersin. Về đến nhà Sư Huynh khoảng gần 6 giờ chiều. Vừa ngồi nghỉ được một lúc thì bệnh nhân và gia đình đến. Tôi hỏi thăm thì được biết tình trạng bệnh nhân rất tốt, đã ăn ngủ được bình thường, sức khoẻ bắt đầu được cải thiện.

Chúng tôi tưởng mọi việc đã xong rồi nào ngờ ông Lục lại nhập vào và lần này rất lễ phép, kính chào Sư Huynh và chào tất cả các vị hiện diện trong ngôi, quỳ xuống và xin Đức Ngài ban pháp lệnh vì chưa có pháp lệnh nên Lục không thi hành nhiệm vụ được.

Đức Ngài liền bảo tôi lấy 1 xâu Thiên Linh chuỗi đưa cho Đức Ngài. Đức Ngài ban pháp lệnh vào chuỗi và trao cho xác của Lục. Ông Lục lễ thọ nhận chuỗi xong bạch:

- Đức Ngài có lên cõi trên xem lại cung số của xác này chưa chứ Lục biết là Mẫu đã định xác này không thọ lắm đâu. Lục cũng trình Đức Ngài là hôm qua nay luôn có luồng điện lạ gần bên xác này nên nếu có gì thì không phải do Lục đâu đó.

Đức Ngài nói:

- Đức Ngài sẽ trình Mẫu, Lục đừng lo! Hãy về lo nhiệm vụ của Lục đi! Việc thọ yếu do Đức Cha Lành quyết định. Nếu gia đình biết làm theo sự chỉ dẫn của Sư Huynh và cầu nguyện với Đấng Cha Lành thì có thể thay đổi. Lục đừng lo nữa. Bây giờ thì Lục về non đi.

Sư Huynh đọc lệnh và Lục liền xuất ra.

Sau khi bệnh nhân ra về, Sư Huynh giảng cho các đệ tử biết là 2 ngày nay các chư vị làm việc với Lục nên Lục đã thức giấc ra rồi, bắt đầu phục tùng oai lệnh của Đức Ngài nên tỏ ra rất sợ sệt và khép nép chứ không còn ngoan cố như hôm trước nữa mặc dù cho tới giờ Lục cũng chưa biết rõ Đức Ngài là ai chỉ thấy oai lực điển quang và nghe tiếng mà thôi. Nhưng Sư Huynh nói trước là Lục còn luyện tiếu xác này lắm thế nào cũng lén trốn về một vài lần nữa rồi mới xa lìa hẳn được. Nó phải như vậy!

Tháng 10 năm 1987, tôi lên Gò Dầu dự lễ Bát Tuần Đại Khánh Đức Bà Thân Mẫu của Tôn Sư, có gặp anh trai của bệnh này, hỏi thăm được biết anh ta đã hết bị nhập hản, lúc này mập mạnh và vợ mang thai được 5-6 tháng rồi .

Từ Tri Nguyên tường trình. Viết xong ngày 20 tháng 12 năm 1987.

Ghi chú: Tường trình này viết và trình lên Đức Ngài từ năm 1987, nay xin chép lại trình Thầy Từ Minh Đạt tường lãm.

TỪ TRI NGUYÊN kính bút!

Thầy Từ Tri Nguyên đứng bên cạnh Đức Ngài tiếp đón các pháp hữu ngoại quốc. 2-11-1992.

Thầy Từ Tri Nguyên bên cạnh Đức Ngài (người ngồi góc trái của hình) trong một buổi viếng thăm một ngôi gia của pháp hữu. 8th- 3-1992.

Thầy Từ Tri Nguyên đứng bên cạnh Đức Thầy Từ Minh Đạt tiếp đón vị lãnh đạo tin thần của Do Thái Giáo viếng thăm Đạo Viện VVQN. 4th-5-2014.